

talelser fra 1903 og sige rent og klart, at han altid har været imod, at Tjenestefolk fik Valgret, saa faa vi ren Besked fra det ærede Medlem og slippe for den Masse Udenomsord, han anvender for at forsvare Opholdsbestemmelsen.

Det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) er lidt haard mod Tjenestefolk med sin Opholdsbestemmelse. Det ærede Medlem maa erindre sig, at han har været med til at faa indrettet den Lov, vi nu have, paa en saadan Maade, at Folk, der ere noget bedre situerede, end Tjenestefolk i Almindelighed ere, kunne vælge, hvor de ønske at have deres Valgret. Det ærede Medlem er et udmærket Eksempel i saa Henseende; det ærede Medlem, der er en saa god Københavner med K som nogen som helst i denne Sal, bor herinde og slider Asfalten her til daglig. (*Berntsen*: Det betaler jeg for!) Ja, det er rigtigt, det betaler det ærede Medlem for, men han beholder dog sin Valgretovre i Særslev Kommune paa Fyn. (*Berntsen*: Det betaler jeg ogsaa for!) Det betaler det ærede Medlem ogsaa for, han mener, at naar han bare kan betale for det, er det godt altsammen. (*Berntsen*: Saa har jeg min Ret!) Saa har det ærede Medlem sin Ret, naar han bare betaler. Har man bare Pengepungen i Orden, har man Ret til alt muligt. Det er jo netop det morsomme, som man ser tidt med mange ærede Medlemmer, der slide Asfalten herinde og ere saa gode Københavner, at naar de en enkelt Gang staa op og holde en Tale — det ærede Medlem fra Assens taler tidt, ikke altid lige godt —, søge de altid Lejlighed til at vise, hvor udmærket gode Agrarer de ere; saa skulle de dokumentere deres Kendskab til, hvad der gaar for sig i Sognekommunerne. Hele deres Livs Interesse ligger her paa Asfalten, her leve de og bevæge sig, her holde de af at være. Men en Gang imellem tvinges de til at komme ud paa Landet, men saa skal det ogsaa bestemt oplyses, naar de en enkelt Gang tale. Saaledes har det ærede Medlem fra Assens det. Han kan vælge, hvad han vil, enten det ene eller det andet, han kan leve herinde og have alle sine Interesser herinde, men der er ikke noget i Vejen for, at han kan være Sogneraadsformand i Særslev Kommune og ogsaa være Amdsraadsmedlem i Odense Amt. Jeg misunder ikke det ærede Medlem dette. Jeg staar ikke her og klager over, at denne Bestemmelse findes. Men naar Folk, som i den Grad som det ærede Medlem fra Assens befinde sig paa Livets

Solside og have det saa godt, at der stilles dem Valg mellem, hvor de ønske at udøve Valgret — er det eder passeligt at udøve den herinde, eller holde I mere af at udøve den, hvor I mene, at I selv have mest Indflydelse, og hvor eders Stemme kan gøre mest Udslag, I maa stemme, hvor I have Lyst — saa synes jeg ogsaa, de maatte kunne unde andre Mennesker at have Valgret bare eet Sted. Jeg synes derfor, Opholdsbestemmelsen egentlig maatte genere det ærede Medlem fra Assens en lille Smule. Han vil hævde for sig, at selv om han opholder sig i København, langt fra det idylliske Særslev, det landlige Særslev, er han i Stand til at holde sin kommunale Interesse for alt, hvad der foregaar i Særslev, vedlige. Han har, lige til han blev Minister, været i Stand til at vedligeholde sin Interesse for alt, hvad der foregik i Odense Amdsraads-kreds. Han var Amdsraadsmedlem derovre, selvfølgelig. Men naturligvis, naar man er en udmærket begavet Mand — og det indrømme alle, at det ærede Medlem er, kun bruger han ikke altid sin Begavelse lige godt —, og naar man er i Stand til i den Grad at holde Interessen vedlige baade for det, der sker daglig paa Asfalten herinde, og for det, der sker en Gang imellem i Særslev Sogn, saa synes jeg, han godt maa kunne unde dem, der ere paa Livets Skyggeside, at have Valgret blot eet Sted — de have ikke mange Steder at vælge imellem, de have bare eet Sted —, uden at han behøver at forlange en Bestemmelse om saa langt Ophold.

Det ærede Medlem talte om de løse Forhold. Det er allerede nævnt at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), der stærkt kritiserede dette Udtryk. Det ærede Medlem fra Assens mente, at Tjenestefolk flytte. Ja, det gøre de ofte, men det er jo ikke strafbart at flytte. Det har det ikke hidtil været efter dansk Lovgivning. Naar Tyendet ellers holdt sig de Regler efterretteligt, der angik Tyendeforhold, har man ikke ment, at det var rigtigt at straffe Tyendet, fordi det flyttede. Men det er dog en Straf, der overgaar Tyendet i dette Forhold, naar det mister Valgret, eller det ikke kan erhverve ny Valgret, fordi det flytter, og denne Straf er saa meget mere uretfærdig, som man ikke uden videre kan tilskrive Tyendet dette, at det flytter, ikke uden videre kan sige, at det er dets egen Skyld. Det var en anden Sag, hvis man kunde det, men saa synes jeg alligevel ikke, at det burde være strafbart, og at Tyendet burde rammes